

גלווניות לעירן בפרשת השבו

ערוכים בידי נחמה ליבוביץ

שנה רביעית

י"ו"ל ע"י מוסד תורה והשכלה למיניהם ולגער

הסתדרות נשי מזרחי באמריקה

וירא (תש"ה) י"ז א"-ט"ו

א. א. וירא אליו ח... ב. וירא והנה שלשה אונשים...

1. מה הקשר בין הוצאות ח' אליו ובין נקור המלאכים
לפי רשותם; רמב"ם, רמב"ן, רש"ם, ספורה? סדרם לקבוצות:
רש"י: א ד"ה ועשו; ב ד"ה והנה שלשה; ג ד"ה ויאמר אדי, אם נא...
רש"ם: א " ועשו; ב " ויאמר אדי; כ " עוזד לפניו; כ"ה הטופס;

רמב"ם: (מובא ברמב"ן) ד"ה ויאכלו (בתוך פסוק ב') עד "נצבים עליזו".

רמב"ן: ד"ה ויאכלו החיל מן "ופירוט הפרשה הזאת אחר שאמור כי בעזם היום" עד
"זעוז אדרז מזבח ארמת".

ספרוגן: א ד"ה וירא; ב ד"ה נצבים; ד"ה מטה האתל; ד"ה וישתחוו; י"ז ד"ה
ואברם הולך והה אמר.

2x. כי מן המפרטים הנ"ל מפרש לפי אחת המדרות שהתורה נדרשת בהן של ר' יוסי
הגלייל המובייט ברשותו ב', ט' ד"ה מקדם.

3. ליוזדי לוזיאות:

בעקבות מי מן המפרטים הללו הרמב"ן (משה מדליסון) בתרגםו לפסוק ב':
עד האב נעמיך זיינע אוינען אויך אודז זהה

ב. ב. שלשה אונשים.
ואב"ע א. ד"ה וירא עד "אשר תאכל האש"; י"ג ד"ה ואני זקמתי הילמן "ומפרשים
אחריהם" עד "רבותי".

רמב"ן ויאכלו (קרוב לתחלת הפרק) "זובסב' מורה נבוכים" עד "אזר להאמין בחם"
וליהלון מן "זהנה פירוש הפרשה הזאת" עד "זעוז אדרז מזבח ארמת".

ר' יחזק עראמת: עקדת יצחק: אמנס במת שאמור (הרמב"ם בפורה נבוכים) על הרבה
מעשים המטושעים בתורה, שהיו בפורה הנבואה, חלילה חלילה, כי זה לא השיל
הכתיב להכרת שום חכם ומשער כלל (= לא השאיר הכתוב לשקל דעתו של חכם) אלא
עדות ח' נאמנה בכל מה שספרה מהה, כי אחר-זנду שאין מעזר לה, לזכות ולבש
ברב או במעט, מי מעכבר טהרה הדבר כן? ואסור לשטע מפיהם (=מי אלה האומות)
שהוא בפורה הנבואה דבר, רק במתה עיעיד הכתוב פתוא בפורה, כמו ביחס זקאל ח'
ותבזוא אותו ירושימה בפורה אלוקים". ולשכה זו אמי רואת שפדור הג' אנשים
הבאים אל אברם קרוב הוא שיהה בפורה הנבואה, לא מהטע שכתב הרב המורה
וזל; אלא מפני שבדקה בעיני שהכתוב עצו אומר בז' פעמים: האחד באמורו "ירא
וירץ לקראותם, שהוא מיתן אליכם דחולות עלמא, אלא אם רצה לנמר, שהיח' דראת,
שרץ לקראותם לא שרץ בפועל. והשנאי: מה שחתם באותו ספור "זאברם שעודנו עוזד"
לפני ח' יאמר בפירות, כי אם הדעת שנראה שגדעת שם וחלן הנהנה והנה, הכל היה
ספרור מה שנראה אליו בעמדתו שם לפניו ח'. ואם זהה פירוש הכתוב, הרי הספרור הוא
אצל' כמאמ' "זהנה סולם" (בר' כ"ח), כי כמו שסדר שஸולם ההוא היה בחלומו,
ספר שכל זה היה בפורה, עניין, וארא בחלים והנה העתודים וכו' (בר' לא)
וכדמתה. והנה הרמב"ן ז"ל כתוב על ה דבר המורה, שדבראים אלו אסרו לשומעם, ואני
מתירנו לעצמי, מפני טשטוחות חזקה ובדונה, מלבד מה שאמור בחרב' בטהילה "זירא אלוי
ה'" ולא בצדך, על מה נראת ומה דבר כלל, יראת תהוא כלל ופרט.

1. מי הם "קצת אומרים" המובאים בפתח דברי ראה'?

2. מה ההבדל בין פתוח השנינה והטלשית שכאמרה בראב'?

3. מהו ההבדל בין דעת הרמב"ם לדעת הרמב"ן?

(דבר' הרמב"ם המובאים ברמב"ן ל��וחים ומוקודמים מתוך פ"ג ב מ"ב).

4. מה הן טענות הרמב"ן נגד הדרב'?

5. במה מסכימים העתקה עם הרמב"ם ומה הם במקוין?

ג. שאלות וڌיווקים ברשות:

1) א. ד"ה וירא מה קשה לו? מה ראייה לדבריו מלשו? הכתוב שפרקנו מחרבר
אל הפרק שלפנינו? מה הרגעון הצפוני בדבורי? (להבנת
דבריו ע' דברי הרמב"ן המסתננים בשאלת א'....)

2) ב. " באלוני מארה מה קשה לו?"
המלך הוא השילוחות וכלך נקרא מלך לשון שליחות... שעניין?
אם מלך א', עוזה ב', שליחויות היה מלך א' - שמי
מלאכיהם, אחר שיעקר עצמות המלאכים - שליחות.

3) ג. " זיינע דעה מוטעית פונכימ' הדברים? כלא, טאיין רשות
מבייא שני תשובה לחרץ קושיה אחת, אלא אם כן אין אתה
מתרצה תירוץ מספיק. הסבר למתה הביא במקומנו שני ליטנות
מכראלי רבה ולא הסתפק בראשונה?

4) ד. " זיינע דעה מוטעית רשות' הקובעים כלל, טאיין רשות
מבייא שני תשובה לחרץ קושיה אחת, אלא אם כן אין אתה
מתרצה תירוץ מספיק. הסבר למתה הביא במקומנו שני ליטנות
מכראלי רבה ולא הסתפק בראשונה?

5) א. אל הנער מבניין לו?
ד. שאלות בקיימות: רשות' י"ג ד"ה ואני זקמתי. מי עוד שנה מני השלוט?